

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 26 sierpnia 2016 r.

Poz. 2930

UCHWAŁA NR XVIII/43/2016
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W BYDGOSZCZY
z dnia 20 lipca 2016 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XIX/99/2016 Rady Miejskiej w Górznie z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie programu pomocy de minimis w zakresie zwolnień z podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie miasta i gminy Górzno (Dz.U. Woj. Kuj-Pom 2016, poz. 2199).

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy uchwala, co następuje:

stwierdza, nieważność

uchwały Nr XIX/99/2016 Rady Miejskiej w Górznie z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie programu pomocy de minimis w zakresie zwolnień z podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie miasta i gminy Górzno.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Górznie dnia 22 czerwca 2016 r. podjęła uchwałę Nr XIX/99/2016 w sprawie programu pomocy de minimis w zakresie zwolnień z podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie miasta i gminy Górzno. Powyższy projekt uchwały został zaopiniowany przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy, Zespół Zamiejscowy w Toruniu 27 czerwca 2016 r. Uchwała była przedmiotem badania nadzorczego na posiedzeniu Kolegium Izby 20 lipca 2016 r. O terminie posiedzenia kolegium, pismem znak RIO-KA-4010-18-2/2016 z dnia 15 lipca 2016 r. zawiadomiony został Burmistrz Miasta i Gminy w Górznie, który nie uczestniczył w obradach Kolegium oraz nie upoważnił przedstawiciela Gminy do uczestniczenia w posiedzeniu Kolegium.

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Górznie określiła szczegółowe przesłanki udzielania pomocy de minimis, do której ma zastosowanie Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. (Dz.Urz. UE L Nr 352 z dnia 24 grudnia 2013 r.) w postaci zwolnień w podatku od nieruchomości dla podatników którzy zrealizują nową inwestycję, względnie dokonają modernizacji lub rozbudowy istniejących obiektów budowlanych w zamian za utworzenie nowych miejsc pracy na zasadach określonych w uchwale. W § 4 uchwały postanowiono, że zwalnia się z podatku od nieruchomości budynki i lokale przeznaczone na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż rolnicza wykorzystywane przez rozpoczynających działalność gospodarczą na terenie miasta i gminy Górzno po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, w wysokości 50% przez okres 12 miesięcy. Ponadto, w § 7 uchwały Rada ustaliła, że zwalnia się z podatku od nieruchomości budynki i lokale, w których prowadzona działalność gospodarcza została rozszerzona i w wyniku, której powstaną nowe miejsca pracy na terenie gminy i miasta Górzno, według następujących zasad:

1. 10% na okres 12 miesięcy przy utworzeniu od 2 do 5 dodatkowych miejsc pracy;
2. 20% na okres 12 miesięcy przy utworzeniu od 6 do 10 dodatkowych miejsc pracy;

3. 30% na okres 24 miesięcy przy utworzeniu od 11 do 50 dodatkowych miejsc pracy;
4. 50% na okres 36 miesięcy przy utworzeniu powyżej 50 dodatkowych miejsc pracy.

Przyjęte przez Radę Miejską w Górznie procentowe zwolnienia w podatku od nieruchomości naruszają postanowienia przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716).

Podstawą prawną do udzielania przez organ stanowiący zwolnień z podatku od nieruchomości jest art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi, że rada gminy – w drodze uchwały – może wprowadzić zwolnienia przedmiotowe inne niż określone w ust. 1 ustawy. Zwolnienia takie mogą dotyczyć jedynie przedmiotu opodatkowania, którym są w myśl art. 2 ust. 1 ustawy budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Analiza postanowień przedmiotowej uchwały prowadzi do wniosku, iż rada gminy wprowadziła ulgi w podatku zamiast zwolnień, o których stanowi art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, szczególnie poprzez przyjęcie postanowień § 4 i § 7 uchwały.

Pojęcie ulga i zwolnienie nie można uznać za tożsame. W przypadku ulgi podatkowej ustawodawca nie rezygnuje z opodatkowania lecz mamy do czynienia z redukcją obciążenia podatkowego, tj. ze zmniejszeniem rozmiarów płaconego podatku, natomiast zwolnienie podatkowe oznacza definitywne wyłączenie przedmiotu opodatkowania z obowiązku podatkowego. Pogląd ten ukształtował się wraz z orzecznictwem podatkowym (wyrok WSA w Krakowie z dnia 22 października 2008 r. – I SA/Kr 177/08). W związku z powyższym zwolnienie podatkowe o którym mowa w art. 7 ust. 3 cytowanej ustawy powinno mieć charakter całkowity.

Biorąc pod uwagę ww. przepisy prawa oraz orzeczenie WSA w Krakowie, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy orzekło jak w sentencji.

Przewodniczący Kolegium
Tadeusz Dobek